

1883-06-16

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Cathrine Holten

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Sora

Omtalte personer:

Guiseppe Copo Bianca

Goldschmidt

Peder Severin Krøyer

Viggo Pedersen

Niels Skovgaard

Kristian Zahrtmann

Omtalte steder:

Helsingør, Danmark

Sverige

Øresund

Kattegat

Kullen, Sverige

Grækenland

Knapstrup, Danmark

Arkivplacering:

Mappe 41 nr. 29

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard skriver om sit helbred, som er blevet dårligere siden han forlod Rom. Han skriver også om Susette Skovgaards og Viggo Pedersens drillerier - de spekulerer i om Joakim Skovgaard snart finder en at gifte sig med. Han beklager sig over at der er flere af de lokale bekendte, der lugter af hvidløg.

TRANSSKRIFTION

Mappe 41 nr 29

Sora 16? Juni 1883

Tak for sang og brev kjære Søster!

Min adresse er ikke Terra de Ravoro, men T. de Lavora. – Ja Du må nok sige at det er dejligt at tænke sig mig på landet, men her er jeg dårlig, i Rom var jeg rask. Dvs. Den Soranske doktor, som egentlig burde været skuespiller, har nu fået has på diarheen, som det synes. Husblas kunde jeg ikke få her, så jeg har tyttet mig med alt muligt andet, til lægen kom og gav mig noget helt andet, så nu får jeg vist forstoppelse. Ja vel var der varmt i Rom, og havde det endda været solskin, det har vi næsten intet af, men det har været gennemskinnethed gråvejrs og Sirocco, pue. Nej grøntbutikken er ikke solgt endnu. Når Goldschmidt kommer hjem, håber jeg, Du snarest bringer ham billedet, hvad søde Søster? – Håber, du har moret Dig godt på Knapstrup og i Helsingørs vand, hvor jeg får hjem og Sverrigs veer ved at tænke på Øresund og Kattegat og de salte bølger med Kullen i det fjærne. Nå ja, det kan gjerne være, at hverken Du eller Pedersen frygter for, at jeg skal gå hen og gifte mig, men bare indser mulig-

-2-

-heden, men det var noget i den retning, som jeg tror, Niels skrev om. Her i Sora er der forresten så mange, især rødhårede dejligheder, så hvem kan vide. Siden inger Marie har jeg vist fået en evagthed for rødligt hår. Men jeg må se at holde ørerne stive, til jeg kommer til Grækenland, der i det dejlige Hellas af vinblå bølger ombruset, finder jeg vel fuld fort en pige letfodet og yndig, kvieøjlet og skøn, som lilie der stråler i solen. Sig mig min Søster så sød, hvad var det nu egentlig du væddede om med ham den såkaldede Stephensen, noget det var om mig og min mulige hustru og om hvor lang tid det vel til det første kys monne være. Ja Du kan vel indse, at år jeg ligger her og rumler i maven har jeg egentlig ikke så meget at fortælle. Forleden overragede vor værtinde mig en dejlig magnolliablomst, men den var ganske egentlig til Pedersen, det var i hans værelse, men jeg stod nærmest, hen beholdt den imidlertid første dag til at pynte foran

hans Svigermoders bilede, hun holdt netop fødselsdag, dagen efter da blomsterne var udfoldet, fik jeg dem

-3-

ind til mig. Til Zarthman oppe i hans bjergby kommer unge piger og gamle mænd med uhyre bouketter af jasminer, så han er færdig at blive fuld af duften. Har Du set ildfluer? Gid Du var her, så skulde vi oordentlig gå om i mørkningen og se på ildfluer og være romantiske, det er sandt, jeg er dårlig, så måtte vi jo vente til jeg kom mig, Pedersen kunde jo også vise Dig dem. Han vil gærne lære Dig at kende, men det kan vel nok nås, det er også løjerligt, som hver kender sine. Nå hvad synes Du om vore nye lejere? Værten må dog egentlig tjæne godt på mig i disse dage, jeg spiser ikke stort andet end kogt risvand æg og brød, men det var vel også med anelse om den diet, jeg gik imøde, at han forleden trakteredede mig med en dur. Så nu kom min allerdejliligste tjænerinde, og spurgte om hun kunde tjæne mig med oget, jeg måtte lade hende være lidt udenfor, for min sindrige mekanisme med sejl garnet, hvormed jeg trækker døren til, slog sludder, der er ingen ordentlig lås

-4-

på døren, enten er den låset eller åben, og er den låset, kan enten jeg ikke komme ud eller ingen ind, med mindre jeg må op af sengen og lukke op. Så nu va hun her igen med det vand, jeg begærede, næe hvor hun er grim, men rar, hun vilde vaske min tandbørste imorges. Det er sandt, jeg har fået en elev, en som har lært hos Krøyer, da han var her. Han har bedet, om han må gå ud med, når jeg og min tjæner Guiseppe Copo Bianca går på arbejde, og så når tjæner sidder og venter, om han så må tegne ham, og jeg vil kritisere tegningen. Jeg har lovet at gjøre mit bedste. Han tegner forresten ikke så helt fejl, billedet af hans gamle Tante var der megen mening i, men hans fantasitegning i flere afdelinger med horder af medailonner, harnisker og stridsøkser imellem, var trist. Han og tiest Capobianco gør mig visitter, den sidste lugter så grueligt af hvidløg, idag fik jeg ham dog til at holde sig i afstand ved at byde ham en stol som stod lidt borte. Desværre lugter vor ene opvarter ved bordet også af hvidløg. Den anden og hyppigste ; Vincenzo, er den grinagtigste gamle, skeløjede skikkelighed man kan tænke sig, og så er det ham snarest velkommen, når man ler ad ham, hvilket også er uundgåeligt.

Hils alle

Din broder Joakim. Viggo er god ved mig

OMTALTE VÆRKER

I en romersk grønthandler, 1883.

Pora 16te Juni 1883

Tak for sang og brev fejere Søster!

Min adresse er ikke (Teira di Parovo, men
T. d. Lavoro). — Ja Du må nok sige at det
er dejligt at tænke sig mig på landet, men
her er jeg dærlig, i Ram var jeg rask. Sæd-
den forandte doktor, som egentlig burde
være skuespiller har nu fået has på diær
høen, som det synes. Tusstas kunde jeg ikke
få her, så jeg har tyllt mig om al mulig
andst, til Cæsar kom og gav mig noget
helt andst, så nu får jeg vist frokostpude. Ja
Vel var der varmt i Ram, og havde det end-
da været solskin, det har vi næsten intet
af, men det har været gennemskinnert
gråvej og Scirocco, pue. Nef grønt-
bøtiken er ikke solgt endnu. Når Gold-
schmidt kommer hjem, håber jeg Du snarest
bringer ham billedet, hvad siger Søster? —
Håber Du har mødt dig godt på Theat-
strup og i Helsingørsvand, hvor jeg får hjem
og Jægersvæer ved at tænke på Øresund og
Kattegat og de saltteølger med Kullen i
det fjærne. Nå, så det kan gæme være at
hvarken Du eller Pedersens flygte for at jeg skal
gå hen og gifte mig, men bare indse mulig-

heden, men det var noget i den retning, som
jeg tror Niels skrev om. Han i Sera er
der for neten, så mange i det rødtgule,
deltigheden, så hvem kan vide. Siden
Lange Marie har jeg vist fået en trothed
for rødtgult her. Men jeg skal se at holde
den stund til jeg kommer til Græken-
land, der i det rødtgule hales af enkle
følger ombrudet, finder jeg vel fuld fort og
pige luffet og yndig, Kvindesjæl og skøn,
som altid der strækker i Solen. Jeg omg
min søster så det, hvad var det om egentlig,
at du vadede om med den såkaldte Pige, som
noget at var om mig og min gamle hustru, og
om hvor længe det vil til hende nye mønne være.

Ja du kan vel vide at, når jeg ligger her
og sover i maen, har jeg egentlig ikke så
mange at fortælle. Forleden overgik der
værdne mig en dejlig magelisk blomst,
men den var ganske egentlig til Vederden,
at var i hans værelse, men jeg stod nærmest
han beholdt den imidlertid, fordi jeg til at
pente fra hans Pige, som den lillende, den
holdt netop, fordi den, dagen efter
da blomsten var udfoldet, fik jeg den

ind til mig. Til Læstmann ogpe i
hans Bjergby kammer unge piger og
gamle mænd om uhyre bouketter
af jærminer, så han er færdig at blive
fuld af duften. Na da det luffeer,
find du var her, så skulde vi ordentlig
gå om i mørkningen og se på luffeer og
være romantiske, det er sandt jeg er dærlig,
jå så måtte vi jo vente til jeg kom mig, Pilsen
kunde jo også vide dig som. Han vil gerne
komme dig at kende, men det kan vel ikke
være, det er også ligeledes som hvor kender
dine. Na hvad synes du om vore nye
Bjerg? - Vorten må dog egentlig være godt
for mig i disse dage, jeg spiser ikke Høstend
end højt misvand og jeg brød, men det var vel
egen med anset om den lidt jeg gik ind
at han forleden trakterede mig med en due.
Så kan man alle de bedste Gjenstande
og spørge om hun kunde tjene mig med
noget, jeg måtte lade hende vente lidt uden
for, for min sindige omkæmper med
deltagelse, hvormed jeg trostøker døren til
høj sludder, der er ingen ordentlig til

på døren, enten er den låst eller åben,
og er den låst, kan enten jeg ikke komme
ud eller ingen ind, med mindre jeg må op
af sengen og lukke op. — Så nu var hun her
igen med det vand jeg begærede, næse hvor
hun er grøn, men var, hun vildt vaske min
tandbørste imorges. Det er sandt, jeg har
fået en dør, en som har låst hos Krojer,
da han var her. Han har bedt, om han må
gå ud med når jeg og min tjener Giusepe
Copo Bianco går på arbejde, og så når
tjener sidder og venter om han så må
tegne ham, og jeg vil kritisere tegningen.
Jeg har lovet at gøre mit bedste. Han
tegnede for resten ikke så helt fejlt, billedet
af hans gamle tante var der megen mening
i; men hans fantasi-tegning i flere af delene
med bårde af medaljoner, karnisser og
studske huller imellem, var trist. Han og
tjener Capobianco gjorde mig vittet, den
sedste lugter så grueligt af kvindelig, idag
fik jeg ham dog til at holde sig i afstand
ved at byde ham en stol som stod lidt borte.
Derovre lugter der ene opvasket ved
bordet også af kvindelig. Den anden og
hyggeligste, Vincenzo, er den grinsende gamle
skeløjede skidpelighed man kan tænke sig, og
så er det ham mest velkomment når man er
ad ham, hvilket også er uundgåeligt. Hils alle

en
friden
hjem
Lige
er
god
og
m